

«هیئت مدیره» کلید خورد

سریال «هیئت مدیره» با تهیه‌کنندگی مه‌رسان رسام و کارگردانی سید مازیا میری با حضور مجید زین‌العابدین مدیر شبکه پنج و الماسی مدیر گروه فیلم و سریال این شبکه و بازیگران اصلی این کار آغاز شد. به گزارش صبا، در اولین روز تصویربرداری احسان کرمی که برای اولین بار به ایفای نقش در سریالی تلویزیونی می‌پردازد مقابل حدیث میرامینی بازی کرد.

نگاه

هیجان به دور از کلیشه‌ها

علیرضا تارپوری • منتقد

«نوار زرد» سریال پلیسی که طی روزهای گذشته از شبکه دو پخش می‌شد سریالی خوش ساخت و سرگرم کننده‌ای است که در جذب مخاطب موفق بوده و توانسته بیننده‌های زیادی را هربش پای تلویزیون نگه دارد. اولین نکته‌ای که در مورد این سریال به صورت برجسته به چشم می‌خورد آن را با سایر سریال‌های پلیسی که تاکنون دیده‌ایم متفاوت می‌کند، استفاده از تکنیک‌های موزایی است. تا کنون در سریال‌های پلیسی روال معمول به این شکل بوده که در هر لحظه با یک قصه یا پرونده مواجه هستیم. حال ممکن است این قصه در یک یا چند قسمت به پایان برسد یا اینکه تمام قسمت‌های سریال را دربر بگیرد. اما نوآوری «نوار زرد» در این است که برای اولین بار (حداقل در ایران) چند قصه را با هم و به طور موازی پیش می‌برد. داستان اصلی سریال که تا آخرین قسمت ادامه پیدا می‌کند، داستان زندگی پلیس نقش اول یعنی سرگرد کاوه کیهان (امیر آقایی) است که از طریق یک زندانی ردپای او همسر سابق خود پیدا می‌کند و تمام زندگی‌اش تحت تأثیر این قضیه قرار می‌گیرد. در کنار این قصه اصلی در هر قسمت یک داستان جنایی دیگر شکل می‌گیرد که در یک یا دو قسمت تمام می‌شود. در اواسط قصه دوم هم یک قصه جنایی دیگر شروع می‌شد که از این لحظه به بعد عملاً سه قصه موازی پیش می‌رفت.

این نوآوری از یک سو به نظر جذاب و موفق می‌نماید و در واقعی جلوه دادن فضای سریال بسیار موثر بوده است. قصه‌ها پرکشش است و حس تعلیق‌های چندگانه به خوبی بیننده را پای تلویزیون می‌نشانند اما از سوی دیگر، مدیریت این تکنیک بسیار دشوار است و با کمترین خطایی سریال را با خطر روبرو می‌کند. برای مثال بعضی از قصه‌ها به انجام نرسید برای مثال مشخص نشد که بالاخره پسر کوچک مرد باغدار لواسانی را چه کسی کشته است. البته در زندگی واقعی هم ممکن است بعضی پرونده‌ها در طولانی مدت و شاید هم هیچوقت به نتیجه نرسد اما در دنیای قصه و داستان و فیلم این مورد یک نقص بشمار می‌رود. هر المان استفاده

سینمای جهان

تنباهنده در رقابت با محمدزاده، جایزه جشنواره شیدر گرفت

شامگاه یکشنبه پس از نمایش آخرین فیلم در سینما آنجلیکا شهر دالاس در آمریکا، برگزیدگان دومین دوره جشنواره فیلم شیدر معرفی شدند. امیری برندگان تندیس کلوزآپ و نامزدهای هر بخش به شرح زیر است: تندیس کلوزآپ و لوح تقدیر بهترین بازیگر مرد، به محسن تنباینده برای بازی در فیلم «فراری» رسید. دیگر نامزدهای این بخش نوید محمدزاده (بدون تاریخ، بدون امضا) و پژمان باغی (اسرافیل) بودند. تندیس کلوزآپ و لوح تقدیر به نیکی کرمی برای بازی در فیلم «آذر» اهدا شد. نامزدهای دیگری این بخش عبارت‌اند از هدیه تهرانی (اسرافیل) و ساره بیات (زرد). تندیس کلوزآپ بهترین کارگردان و لوح تقدیر به وحید جلیوند برای فیلم «بدون تاریخ، بدون امضا» رسید. دو نامزد دیگر این بخش محمد حمزه‌ای (آذر) و آیدا پناهنده (اسرافیل) بودند. جایزه بهترین فیلم و لوح تقدیر با اختلاف بسیار

نمایش خانگی

«۳۱۶» به شبکه نمایش خانگی آمد

است. به گزارش سینماسینما، در خلاصه در سال ۹۴ اکران شد پس از دو سال در شبکه نمایش خانگی توزیع شد. این فیلم سینمایی به کارگردانی پیمان حقانی از روز گذشته ۲۲ آبان ماه توسط رسانه فیلمسازان در شبکه نمایش خانگی توزیع شد. در این فیلم هیچ یک از شخصیت‌ها دیده نمی‌شود و در واقع پاهای شخصیت‌ها روایتگر داستان فیلم

نمایش خانگی

«۳۱۶» به شبکه نمایش خانگی آمد

است. به گزارش سینماسینما، در خلاصه داستان «۳۱۶» آمده است: زنی خاطرات زندگی و کشورش را از پیش از تولد تا لحظه مرگ روایت می‌کند. داستان این ۳۳ سال زندگی بیشتر از طریق کفش‌ها و پاهای شخصیت‌های فیلم روایت می‌شود. در این فیلم مخاطب با صحنه‌هایی از جنگ، انقلاب، امید و زندگی و مرگ مواجه می‌شود.

مریم سعادت بازیگر تلویزیون و سینما درباره حضور کمرنگ پیشکشوتان و کنار گذاشته شدن آنها توضیح داد: متأسفانه اگر از یک بازیگر یک تا سه ماه فکری نباشد هیچ کس جویای حال او نمی‌شود و خبری می‌کنند آن هنرمند نابود شده است. نمی‌دانند چه اتفاقی برای او افتاده است و برای به کارگیری در آثار سینمایی او را به دست فراموشی می‌سپارند. این بازیگر سینما و تلویزیون ادامه داد: برای من تا امروز این اتفاق

نیفتاده است و پر کار بوده اما در بسیاری از کارها من به یاد همکاران می‌اندازم که فلان بازیگر و هنرپیشه برای بازی در این نقش به جهت سن مناسب است و از او دعوت کنید و در جواب می‌شنوم که می‌گویند خبری از او نیست و آنجاست که جواب می‌دهم باید زنگ بزنید و از او خبردار شوید، شاید بیکار باشد. بازیگر سریال «قصه‌های تابه تا» با اشاره به بیماری پیشکشوتانی که خانه نشین شده

ما بازیگران همیشه از حال هم بی‌خبریم

اند، بیان کرد: ارتباط کاری ما هنرمندان مختص به زمان کار است، ممکن است در فضای کار با هم صمیمی و گرم باشیم و احوالپرسی‌های فوق‌العاده‌ای داشته باشیم اما زمانی که کار نمی‌کنیم تماسی هم با هم نداریم. متأسفانه بازیگران آینده‌کاری، بازی‌شناسی و درآمد ثابتی ندارند و به محض بیماری و ناتوانی به راحتی کنار گذاشته می‌شوند گویی این هنرمند خرجی ندارد در صورتی که در زمان بیکاری خرج او بیشتر است.

روایت مهدی باقریگی از خاطرات دلنشین با بی‌بی‌بی قصه‌های مجید

چرا بازیگران برای کار بیشتر باید به تهران بیایند

سینما در ۴ سال اخیر بهتر شده است اما تا قبل از آن در مسیر نابودی بود و دلیل آن هم این بود که شرایط زندگی و جامعه را سیاه، چرک و بد نشان می‌داد و واقعا باعث ناامیدی می‌شد، ولی در حال حاضر بهتر شده است و فیلم‌های بهتری از نظر تکنیکی و داستانی روی پرده رفته است

مهدی باقریگی متولد سال ۱۳۵۶ در اصفهان و فارغ‌التحصیل رشته مهندسی کشاورزی است. کلاس دوم راهنمایی بود که برای ایفای نقش در مجموعه تلویزیونی قصه‌های مجید انتخاب شد. حاصل کار یک مجموعه ۹ قسمتی، سه فیلم سینمایی شرم (۱۳۷۱) نان و شعر (۱۳۷۲) صبح روز بعد (۱۳۷۳) بود. باقریگی در هفدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودک و نوجوان در اصفهان یکی از اعضای هیئت داوران در بخش مسابقه سینمای ایران بوده است. سریال «قصه‌های مجید» بر اساس کتابی با همین نام و به قلم هوشنگ مرادی کرمانی ساخته شد که روایتی کودکانه از دغدغه‌ها و دل‌مشغولی‌های یک پسرک اصفهانی را در خانه و مدرسه به تصویر می‌کشید. «خاتون»، «گوگو که هستم»، «پرانتر باز»، «در مسیر زاینده‌رود»، «در چشم باد»، «مرگ سید»، «روز از نو» و «قصه‌های مجید» از مجموعه‌های تلویزیونی هستند که این بازیگر در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته است. فعالیت‌های این روزهای مهدی باقریگی و دفتری از خاطرات این بازیگر را در گفتگوی تفصیلی می‌خوانید.

به من لطف داشت و من به او مدیون هستم.

آیا بعد از قصه‌های مجید تمایلی برای بازی شما با پروین دخت یزدانیان (بی‌بی) وجود داشت؟

بله دوست داشتم در کنار بی‌بی بازم در آثار دیگری بازی کنم اما بی‌بی به جهت سن بالا پیش بعد از قصه‌های مجید کمی بیمار شد و بیماری‌اش به تدریج گسترش پیدا کرد و تا جای پیش رفت که در چند سال پایانی عمرش فرزندان‌اش از او پرستاری می‌کردند تا اینکه در روزهای آغازین نوروز ۹۱ در دنیا رفتند.

بعد از تولید قصه‌های مجید و با شروع شدن دوران بیماری بی‌بی چه حالی داشتید؟

بعد از قصه‌های مجید هر هفته یا هر ماه یک بار به ملاقات بی‌بی می‌رفتم و با تلفنی جویای حالی می‌شدم، در زمان بیماری هم چند بار رفته بودم و غصه می‌خوردم. اگر دیر به دیر و کم می‌رفتم به خاطر این بود که دوست نداشتم بی‌بی را در بستر بیماری ببینم.

تعامل و ارتباط شما با کیومرث پور احمد در حال حاضر به چه شکل است؟ آیا وی بعد از قصه‌های مجید تمایلی به همکاری با شما در اثر دیگری داشته است؟

با کیومرث پوراحمد و خانواده‌اش در ارتباط هستم و همدیگر را مثل خانواده هم می‌دانیم. در حال حاضر او هم کم‌کار است و در فیلم‌هایی که اخیراً تولید کرده نقشی کم مناسب من باشد وجود نداشته است اما همیشه به من لطف دارد و افتخار می‌کنم که با او کار کنم و اگر نقشی مناسب من باشد حتماً به من می‌گوید.

بعد از قصه‌های مجید شما به یکباره از بازی فاصله گرفتید و کویو مجید محبوب آن سال‌ها تنها در ذهن‌ها به یادگار باقی‌ماند، دلیل این فاصله زیاد چه بود؟

علاوه بر اینکه از زمان پخش سریال در سال ۷۱ تا ۷۵ فکر تحصیل و زندگی بوم، قصه‌های مجید آنچنان در ذهن مردم و جامعه نقش بسته بود که در هر نقشی قصد داشتم بازی کنم مردم دوست داشتمند مرا در همان حال و هوای مجید ببینند. با خودم فکر کردم که اگر ۴ سال بازی نکنم مردم یادشان رود بهتر می‌توانم کار کنم اما قصه‌های مجید بعد از گذشت ۲۵ سال از پخشش هنوز از ذهن مردم فراموش نشده است و برخی از مردم درباره کارهایی که بعد از آن بازی کردم در پیامک‌هایی که برای خودم فرستاده بودند بیان می‌کردند که چه خوب کردید مجید را در این سریال شرکت دادید و مجید چقدر بزرگ شده است. این حرف‌ها برای من هنوز مجید در ذهن مردم حضور دارد و این کار را سخت می‌کنم از سوی دیگر پیشنهادت زیاد بود اما پیشنهاد چشمگیری تا زمان پیشنهاد جعفری جوزانی برای

درویش مصطفی جاویدان درگذشت

درویش مصطفی جاویدان از خوانندگان قدیمی موسیقی ایران در سن ۷۱ سالگی دارفانی را وداع گفت. مراسم تشییع و خاکسپاری پیکر زنده‌یاد درویش مصطفی جاویدان روز گذشته (۲۲ آبان ماه) در بهشت سکنینه (س) شهر کرج برگزار شد. نام اصلی درویش مصطفی جاویدان «سیدمصطفی موسوی» است که در هفت آبان ۱۳۳۵ در کرمانشاه و در خانواده‌ای مذهبی متولد شده است. گفته می‌شود در سال ۱۳۴۷

زمانی که او در سن ۲۲ سالگی قرار داشت و علاقمند به ادامه تحصیل بود بنا بر توصیه دوستان پدرش به نام مستعار و غیرحقیقی در دانشگاه تهران ثبت‌نام کرد. درویش مصطفی جاویدان به علت حضور ذهن و قابلیت‌های هنری در زمینه‌هایی چون مجسمه‌سازی، خط و نقاشی، شعر و نویسندگی، تئاتر و موسیقی همیشه در اعیاد ملی و مذهبی و جشن‌های آخر سال شرکت می‌کرد. او به نوازندگی بسیار علاقمند بود. فارس

«در چشم باد» و همزمان با آن تله‌فیلم کیومرث پور احمد نشده بود.

با هنرمندانی که در گذشته با آن‌ها بازی کرده‌اید ارتباط دارید؟

با بازیگرانی که در قید حیات هستند و در اصفهان زندگی می‌کنند در برنامه‌هایی که برگزار می‌شود دیدار می‌کنیم و از احوال هم با خبر هستیم اما پیش‌نیامده است که کار مشترک داشته باشیم جز جهانیش سلطانی که یک تله‌فیلم و یک سریال با او کار کردم. تله‌فیلم «صابر» را جهانیش سلطانی تهیه‌کنندگی و کارگردانی کرده و سریال ماه رضانی «گوگو که هستم» نیز متعلق به اکبر منصور فلاح است.

بعد از مدت‌ها دوری از بازیگری و بازگشت دوباره به این عرصه با مسعود جعفری جوزانی بیشتر دیده‌شدید یا کیومرث پور احمد؟

هم زمان با بازی در سریال «در چشم باد»، «پرانتر باز» هم کیومرث پور احمد به من پیشنهاد داد که به دلیل هم‌زمانی سریال مسعود جعفری جوزانی بیشتر دیده شد.

چگونه برای سریال «در چشم باد» انتخاب شدید؟ از روند حضور در این سریال و بازی در آن برامان بگویید؟

به دلیل اینکه تولید سریال مسعود جعفری جوزانی گسترده بود و بخش مربوط به زمان جنگ را نوشته بودند، وی دوست داشت که چون در کار او همه قومیت‌ها حضور دارند از یک اصفهانی هم استفاده کنند، به ویژه که اصفهانی‌ها در دفاع مقدس نقش بزرگی ایفا کرده‌اند. در متن سریال «در چشم باد» یک شخصیت جوان بود، یکی از دوستانم که مدیر گریم «در چشم باد» بود مرا برای این نقش به جعفری جوزانی پیشنهاد داد، دعوت این نقش کم نبود بلکه طولانی بود اما به من دیر خبر داده شد و مقطعی بود که درگیر کار اداره بودم. هرچه تلاش کردم که برنامه ریزی شود و سر فیلمبرداری بروم محقق نشد، زمانم محدود بود و چون باید حتماً فیلمبرداری انجام می‌شد نتوانستم ادامه کار را بازی کنم و نقش نیمه‌کاره ضبط شد.

نقشی که پس از مدت‌ها و بعد از اثر محبوب قصه‌های مجید بازی کردید کوتاه بود. دلیل این انتخاب چه بود؟

موسود جعفری جوزانی مثل کارهای کیومرث پوراحمد است، دست من را باز گذاشته بود تا خودم به آن شکل دهم و آن گونه که خودم می‌دانم بازی کنم. مسعود جعفری جوزانی از خاطرات خود در اصفهان می‌گفت و این به شکل گرفتن نقش کمک کرد.

«شاه‌کش» کلید خورد

فیلمبرداری فیلم سینمایی «شاه‌کش» تازه‌ترین اثر وحید امیرخانی به تهیه‌کنندگی عباس نادران‌مدتی است در سکوت خبری آغاز شده است. این فیلم یک درام معمای-اجتماعی متفاوت است که برای حضور در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر آماده می‌شود. مهناز افشار و هادی حجازی‌فر بازیگران اصلی «شاه‌کش» هستند و از نخستین روز تصویربرداری، جلو دوربین علی‌قاضی‌رفته‌اند. به گزارش صبا، داستان «شاه‌کش» که پیش

«شاه‌کش» کلید خورد

تولید آن نزدیک به دو ماه به طول انجامیده، در برف و کولاک شدید می‌گذرد و فیلمبرداری آن طی دو هفته گذشته در هوای توفانی ارتفاعات کوهستانی تهران آغاز شده است. در خلاصه داستان «شاه‌کش» آمده است: «گوزن قرمز از پشت صخره‌ی یخ‌زده، نگاهی به مرد شکارچی که سیگاری دود می‌کند، می‌اندازد. گرگ، می‌جالد. سرما سرفه‌ای می‌کند. گوزن قرمز: می‌خواه چی کار کنه؟ گرگ، نمیدونه می‌خواه چی کار کنه».